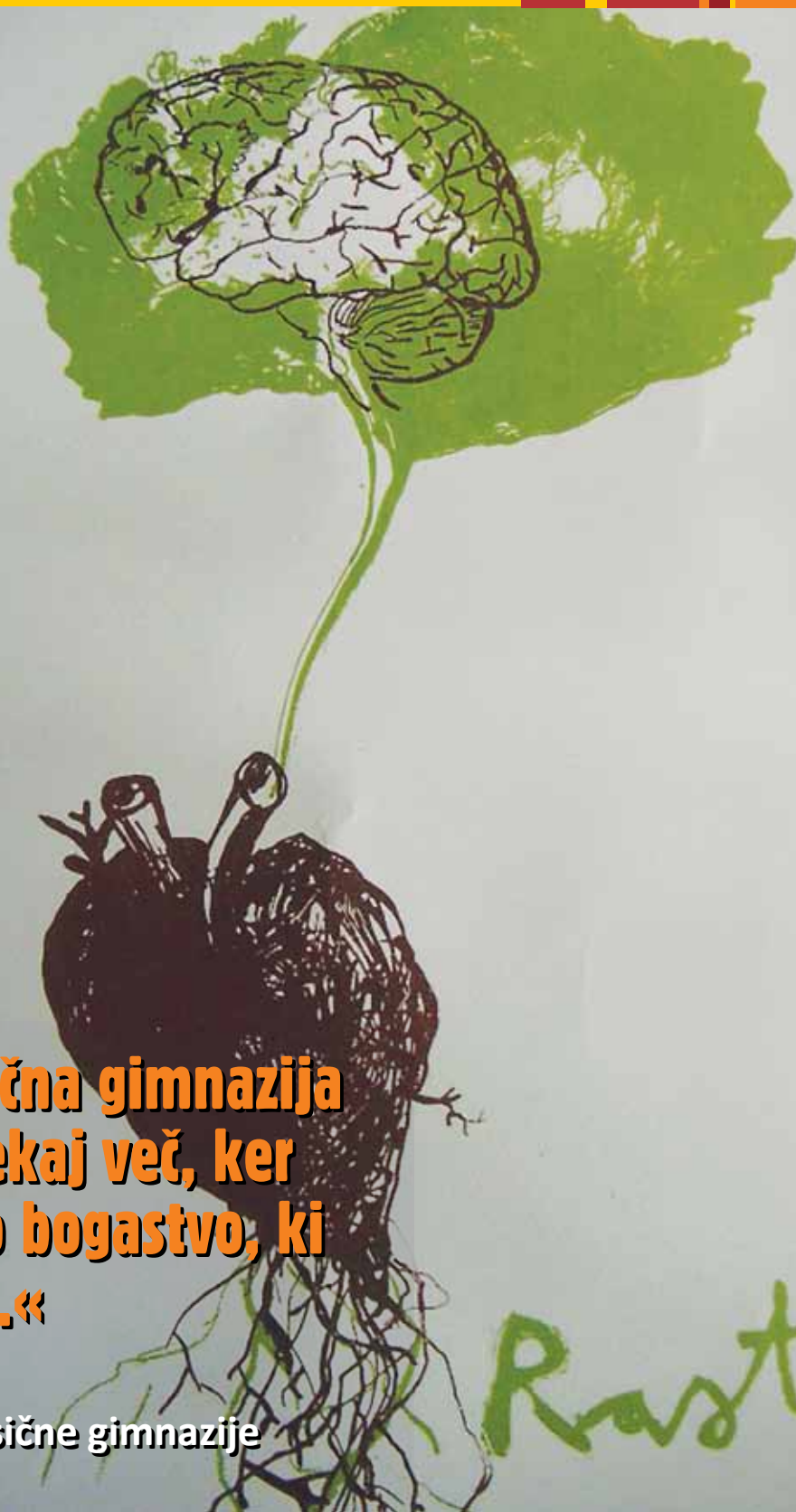

AMOR[®]

**»Škofijska klasična gimnazija
lahko ponudi nekaj več, ker
ponuja duhovno bogastvo, ki
je nepretenljivo.«**

Jože Pucihar,
ravnatelj Škofijske klasične gimnazije

AMOR MAGISTER OPTIMUS

3

“UNITAS, LIBERTAS, CARITAS”Nagovor Marka Borisa Andrijaniča,
predsednika kluba Alumnii

4

V svoje delo vgradimo LjubezenIntervju z g. Jožetom Puciharjem, novim
ravnateljem Škofijske klasične gimnazije

7

Zaupati, da bo vse v reduIntervju z nekdanjima dijakoma
Petrom in Katjo Luin

10

Ex libris

S proforskih knjižnih polic

14

Še pomnite, tovariši?

Spomini iz šolske kronike

15

Od aprila do oktobra

Kronika preteklih mesecev

21

Klub Alumnii ŠKG

Ustanovni občni zbor in pomladanski piknik

23

Jože Mlakar

Zahvala dosedanjemu ravnatelju

24

Megaron

Predstavitev dela v študentskem društvu

26

**Sklad za pomoč družinam in
Ustanova “Fundacija Alojzija
Šuštarja”**

AMO®

leto 1 | številka 2 | november 2010

Izdal in založil: Zavod sv. Stanislava | Odgovarja: dr. Roman Globokar | Zbrala in uredila: Špela Oman | Sodelavci:
mag. Matija Mitja Štih, Mark Boris Andrijanič, Petra Rajk, Martin Nahtigal, Michael Rotter | Lektoriranje: Špela Oman |
Na naslovnici: Alja Piry, *Razvojni princip*, sitotisk, 50 x 70, 2008 | Oblikovanje: Marko Grimani | Fotografije: Arhiv
Zavoda sv. Stanislava, zasebni arhivi intervjujancev | Tisk: Birografika BORI d.o.o. | Ljubljana, oktober 2010.

»UNITAS, LIBERTAS, CARITAS«

Draga prijateljica, dragi prijatelj!

V preteklih mesecih je dozorela ideja o ustanovitvi kluba vseh nekdanjih škofijk in šofijcev, ki se je kalila v naših razmišljanjih in pogovorih že več let. Potreba po takšnem klubu je rasla s številom generacij, ki so zapustile šolske klopi Škofijske klasične gimnazije, in z zavedanjem, da so prijateljske vezi med nami poleg bogatega znanja naša najdragocenejša popotnica za življenje.

Prav z namenom negovanja obstoječih in sklepanja novih prijateljstev med nekdanjimi dijakinjami in dijaki ter ohranjanja vezi z Zavodom sv. Stanislava je 22. 5. 2010 luč sveta ugledal Klub ALUMNI Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu. Njegovi ustanovitelji, med drugimi tudi Zavod sv. Stanislava in Študentsko društvo Megaron, smo v temeljni akt zapisali naslednje cilje kluba:

- spodbujanje sodelovanja med nekdanjimi dijaki na strokovnem, znanstvenem, poslovnem in drugih področjih;
- podpiranje nekdanjih dijakov pri njihovem uveljavljanju na naštetih področjih;
- ohranjanje in krepitev povezanosti med Zavodom sv. Stanislava in nekdanjimi dijaki;
- spodbujanje razvoja Zavoda sv. Stanislava, skrb za njegovo odličnost ter ugled;
- zbiranje finančne in druge pomoči za uresničevanje poslanstva Zavoda sv. Stanislava;
- širjenje zavesti o pomenu humanističnega in klasičnega izročila Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu;
- ohranjanje in krepitev vezi med profesorji Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu ter drugimi zaposlenimi v Zavodu sv. Stanislava in nekdanjimi dijaki.

Zastavljene cilje bo klub uresničeval v duhu temeljnega vodila »UNITAS, LIBERTAS, CARITAS«, med številnimi načrtovanimi dejavnostmi pa gre posebej izpostaviti izdajanje revije AMO, ki bo izhajala dvakrat letno, in redna družabna srečanja, v prvi vrsti pomladanski piknik in srečanje ob dnevu sv. Stanislava.

Za lajšanje medsebojnega povezovanja bo vzpostavljena redno osveževana spletna evidenca članov, do katere bodo lahko dostopali vsi člani kluba. Obveščanju je poleg revije AMO namenjena tudi spletna stran www.alumni-skg.si, za hitrejši pretok informacij pa bodo skrbeli predstavniki generacij in predstavniki razredov, ki tvorijo hrbtenico ter razvejano mrežo našega kluba.

Naš prvi pomladanski piknik, ki je sledil ustanovnemu občnemu zboru kluba, je uspel v polni meri, v prijetnem vzdušju se je zbralo veliko število nekdanjih škofijk in škofijcev ter njihovih družin, pa tudi profesorjev ni manjkalo. Prav tako je bila med vami toplo sprejeta prva številka revije AMO, v kateri smo predstavili dogajanje v Zavodu sv. Stanislava in mnogo drugega.

Podrobnejše poročilo z ustanovnega občnega zbora in pomladanskega piknika lahko preberete ob koncu revije, kjer boste našli tudi krajšo predstavitev organov kluba.

Ker je klub naša skupna last, vas prijazno vabim, da ga po svojih močeh pomagata soustvarjati, saj bo le tako lahko zaživel v polni meri. Velika in iskrena zahvala gre vsem, ki ste kakor koli prispevali k postavljanju temeljev kluba, še posebej dr. Romanu Globokarju in Zavodu sv. Stanislava za velikodušno pomoč in naklonjenost ter članom Upravnega odbora kluba za vložen trud in dobro voljo. Velika zahvala gre tudi urednici revije AMO Špeli Oman in njenim sodelavcem, po zaslugi katerih boste 2. številko revije z veseljem prebrali.

Ob koncu vas prijazno vabim na 2. srečanje vseh nekdanjih škofijk in škofijcev, ki bo v petek, 12. 11., ob 20.00 sledilo slavnostni akademiji ob dnevu sv. Stanislava v športni dvorani Zavoda. Ob živi glasbi se bomo po dolgem času zopet srečali, skupaj nazdravili, obujali spomine in kovali načrte za prihodnost.

V upanju, da se naslednji petek srečamo v čim večjem številu, vam želim prijetno branje in vas prijazno pozdravljam!

Mark Boris Andrijanič,
predsednik kluba

Le če v svoje delo vgradimo Ljubezen, lahko dosežemo presežno vrednost

Intervju z g. Jožetom Puciharjem,
novim ravnateljem Škofijske
klasične gimnazije

Spoštovani gospod Pucihar, po sedemnajstih letih delovanja Škofijske klasične gimnazije ste prevzeli vlogo ravnatelja te ustanove. Pečat, ki ga je v letih svojega ravnateljstva šoli vtisnil gospod Jože Mlakar, ni majhen. Vam to predstavlja breme ali na vodenje gimnazije gledate predvsem kot na izziv?

Kot ste že omenili, je po sedemnajstih letih odšel v pokoj gospod Jože Mlakar in prav gotovo je s svojim marljivim delom prispeval, da šola danes predstavlja vrhunsko ustanovo. To dejstvo me ne obremenjuje, saj vsaka oseba s svojimi pogledi in stališči prinese nekaj novega. Upam, da bo tudi moje delovanje v Škofijski klasični gimnaziji prineslo sadove, jo še obogatilo in ji prineslo še večjo privlačnost.

Bivši škofijci smo seveda radovedni, kdo je človek, ki je stopil na čelo ŠKG. Se nam lahko na kratko predstavite?

Doma sem iz Trebnjega, sem poročen, oče treh otrok, najstarejši sin je že študent, srednji sin je gimnazijec, najmlajša hči pa še uživa v vrtcu. Svojo

mladost sem preživel skupaj z mlajšim bratom in sestro v Šmarju - Sapu. Po osnovni šoli sem nadaljeval šolanje na poljanski gimnaziji, nato pa na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani.

Kaj pa vaša poklicna pot? Kje ste bili zaposleni, preden ste postali ravnatelj Škofijske gimnazije? Se je vaše delo zelo razlikovalo od funkcije, ki jo opravljate sedaj? Kako je dozorela odločitev, da se boste potegovali za mesto ravnatelja?

Svojo poklicno pot sem začel leta 1987 kot novo-pečeni diplomirani inženir strojništva, opravil sem pripravništvo na projektu CNC prebijalnih strojev. Nadaljeval sem na področju končne obdelave keramičnih magnetov, nato pa sem deset let delal v tovarni avtomobilskih komponent, kjer sem večji del časa opravljal delo vodje programskega razvoja.

Delo je bilo zelo dinamično, ker je poleg usmerjanja zaposlenih vključevalo tudi delo v različnih razvojnih oddelkih naših partnerjev v Rusiji, na Češkem, na Poljskem, v Iranu, Italiji in Nemčiji. V tem obdobju smo postavili preizkuševališče za motorje z notranjim zgorevanjem in prijavi patent.

Po več kot dvanajstih letih dela v gospodarstvu sem želel spremeniti delovno področje, zato sem odšel v šolstvo. Najprej sem nameraval ostati le kakšno leto, pa jih je minilo doslej kar enajst. Poučeval sem

v nižjem poklicnem, poklicnem, srednje strokovnem izobraževanju in zadnja leta na višji strokovni šoli, torej imam za sabo široko paleto različnih izobraževanj.

Lahko rečem torej, da imam izkušnje tako s šolskega področja kot tudi s področja vodenja v gospodarstvu. Sem mnenja, da je z odprtimi, pozitivnimi, ustvarjalnimi odnosi mogoče dobro voditi tako zbornico kot tudi razvojni oddelek.

Kako je dozorela odločitev za mesto ravnatelja? Lahko vam odgovorim, da je bilo kar nekaj razmišljanja in tehtanja znotraj družine, saj naloga ni enostavna in jo jemljem z veliko odgovornostjo.

Kaj ste ob prihodu na Škofijsko klasično gimnazijo najprej opazili? Vas je kaj še prav posebej presenetilo?

Seveda že ob pogledu na mogočnost same zgradbe ne moreš ostati ravnodušen. Posebej sem opazil še urejenost prostorov, mnoge kulturne in umetniške prispevke dijakov, ki naredijo prostor prijeten, domač. Prijetno sem bil presenečen, da na hodnikih ni gneče, na katero naletiš na vseh drugih šolah. Vse se je odvijalo z umirjenostjo in dajalo občutek načrtovanosti.

Kako ste se vživeli v živahno dogajanje v zavodu? Najbrž ni lahko usklajevati nešteto obveznosti, ki vam jih nalaga služba, z zasebnim družinskim življenjem.

Dogajanje v zavodu je res pestro, pogosto ni možen zaključek po osmih urah dela, vendar jemljem naloge in ostala dogajanja kot izziv. Ko smo se v družini pogovarjali o sprejetju te naloge, smo se vsi strinjali, da je to velika sprememba za našo družino in da smo vsi pripravljeni kaj dodatno postoriti. Ostali člani družine razumejo mojo večjo odsotnost in zaposlenost ter prevzemajo tudi obveznosti, ki sem jih včasih opravljal.

Vloga pedagoškega vodje ima v času, ko se srečujemo z vesplošno krizo vrednot, pri kateri je najbolj na udaru prav mlajša generacija, še prav poseben pomen. Kakšna je vaša izkušnja dela z mladostniki? V čem se najstniki, ki danes sedijo v šolskih klopih, po vašem mnenju najbolj razlikujejo od starejših generacij?

V rabi najnovejših komunikacijskih sredstev se generacije razlikujejo, sicer pa mislim, da bistvenih razlik med generacijami ni, ker jih tudi ne more biti: vsi smo in smo tudi bili občutljivi na sprejetost. Morda le, da danes dijaki še bolj kot kdaj prej zahtevajo pristnost in iskrenost v odnosih, tako med seboj,

v svojih družinah kot tudi s profesorji. Če temu ni tako, neposredno pokažejo svoje nestrinjanje in se spremenijo v človeka, ki žal na nepravi način kliče po sprejetosti in potrjevanju. Lahko rečem, da sem z dijaki vseskozi gojil odprto, pozitivno komunikacijo, jim prisluhnil in večkrat svetoval pri reševanju težav, kar so dijaki cenili.

Kakšna je potemtakem vloga šole in učiteljev pri vzgoji? Lahko Škofijska klasična gimnazija v tem oziru ponudi nekaj več?

Vloga profesorjev je zelo velika, saj dijaki v letih odraščanja zelo odprto sprejemajo informacije, ki jih nudi okoli. Profesorji so dijakom pogosto vzor in tudi nekakšno vodilo v razmišljanju o pomembnih, tudi življenjskih vprašanjih. Zelo pomembno je, kakšne vrednote goji šola in seveda njeni učitelji. Škofijska klasična gimnazija lahko ponudi nekaj več, ker ponuja duhovno bogastvo, ki je neprecenljivo. Udejanjanje gesla »Amor magister optimus« (Ljubezen je najboljša učiteljica) je nedvomno tisto več, za kar se trudimo in je naš moto. Seveda pa to ni mogoče uresničiti s stavbo, pač pa s profesorji, ki to geslo živijo in so temu predani. Tudi učenje klasičnih jezikov (latinščine in grščine) ter kvalitetno izvajanje javnoveljavnega gimnazijskega programa ima seveda visoko vrednost.

Kakšni so vaši načrti za v bodoče? V katero smer nameravate peljati Škofijsko klasično gimnazijo? Je kaj, čemur nameravate dati prav poseben poudarek? Kje se po vašem mnenju skriva ključ uspešne gimnazije?

Mislim, da je usmeritev jasna. Že naziv šole sam pove, da je šola škofijska, kar pomeni, da jasno izraža krščanske vrednote, je klasična in je gimnazija.

Naloga gimnazije je, da pripravi dijaka na študij na katerikoli univerzi doma ali v tujini. Želel bi poudariti, da naš cilj niso le poklici iz družboslovja, pač pa tudi iz naravoslovja. Poudarek želim poleg kvalitativnega izobraževanja nameniti tudi skrbi za celovit razvoj osebnosti naših dijakov.

Škofijska klasična gimnazija lahko ponudi nekaj več, ker ponuja duhovno bogastvo, ki je neprecenljivo.

ŠKG ne bi bila to, kar je, če ne bi bila klasična gimnazija. Znanje klasičnih jezikov je v današnjem svetu, ki prepogosto ceni le to, kar je koristno, pozablja pa na lepo in dobro, večkrat po krivici potisnjeno na stranski tir. Kaj lahko široka humanistična izobrazba, kakršne je dijak na ŠKG deležen, ponudi sodobnemu človeku?

Strinjam se s šolskimi klasičnimi filologi, ki zagovarjajo trditev, da učenje klasičnih jezikov odpira dve kulturi, katerih duhovno bogastvo je neizmerljivo in neprecenljivo. Daje smisel celotnemu učenju in razmišljanju mladega človeka in ga oblikuje za vse življenje, ne da bi se tega sploh zavedal. Učenje teh dveh jezikov je pot v bogat duhovni svet teh dveh kultur, ki sta bolj kot vse cenili čut za skupno dobro vseh, zmerno pot v vseh stvareh ter veselje do življenja.

Kaj vam osebno pomeni geslo Amor magister optimus?

Osebno se s tem geslom zelo poistovetim in mi je zelo blizu. Menim, da smo vsi v službi Najvišjega, in le če v svoje delo vgradimo Ljubezen, lahko dosežemo presežno vrednost.

Z g. Jožetom Puciharjem se je pogovarjala Špela Oman.

Zaupati, da bo vse v redu

Intervju z nekdanjima dijakoma
Petrom in Katjo Luin

Peter in Katja Luin sta škofijca prve in šeste generacije. S hčerkama, štiriletno Gajo Heleno in enoletno Evo Zarjo, živita na Vrhniki, družini pa se bo konec leta pridružil še en dojenček. Peter je pravnik, Katja pa piše diplomu iz francoščine in primerjalne književnosti. Z nami sta delila svoje spomine na srednješolska leta ter spregovorila o družinskem življenju in vzgoji.

Med škofijci je mnogo parov, ki so se spoznali na belih hodnikih in so si kasneje ustvarili družino. Ali je bilo tako tudi z vama? Kje sta se spoznala?

Katja: Midva se nisva spoznala na ŠKG, ker je razlika v letih med nama prevelika. Spoznala pa sva se v Taizéju, kamor sva se odpravila vsak po svoje (jaz organizirano z avtobusom, Peter pa na štop). Posebej naju je povežalo to, da me je Peter takoj po prihodu iz Taizéja pospremil z avtom na morje v Dalmacijo (ob spremstvu prijateljice kot gardedame, seveda), tako da mi ni bilo treba iti z vlakom in avtobusom. To je bil zanimiv "roadtrip", ki je potem pripeljal do začetka najine zveze. To je bilo že pred več kot devetimi leti. Na dan vožnje na morje je bil Peter celo bolan, ampak je že vedel, zakaj se spušča v to (smeh) ...

Kakšne spomine imata na Škofijsko? Kakšna dijakka sta bila?

Katja: Moji prvi spomini spadajo še v moje predškofijsko obdobje, ko je na ŠKG hodil starejši brat: akademije, beli hodniki, branje Megarona, predvsem pa nešteto zgodbic o dogajanju na šoli in v domu ... Sicer pa imam ogromno lepih spominov, saj sem bila del čudovitega (no, za profesorje

izredno napornega) razreda, ki je svojo ustvarjalnost sproščal tudi v obliki razrednega "podjetja" Ostude d.o.o., v tretjem letniku smo npr. v razredu imeli nekaj dni postavljeno hiško iz odpadlega kartona (dokler je niso proglasili za "nehigienično"), imeli smo fantomskega sošolca, ki se je kdaj pa kdaj celo znašel v dnevniku kot manjkajoči ... Znali smo se ogromno smejeti in zafrkavati (tudi ob neprimer nem času) in zato se radi srečujemo še zdaj. Pravzaprav smo ostali prijatelji. Meni pa je veliko dal tudi komorni dekliški zbor, pa turneje in tekmovanja ...

Peter: Na Škofijsko imam žive spomine, saj sem s prihodom na ŠKG zamenjal okolje – doma sem namreč z Obale. Ker sem bil del prve generacije, je bilo vse novo in sveže, morda malo v luči negotovosti, ki pa je hitro zbledela. Spominim se predvsem, da smo bili dijaki iz naše generacije zelo povezani med seboj. Vsako leto pa je bilo s prihodom nove generacije vse še bolj zanimivo. Spomini na Škofijsko so zame zelo pestri, veliko se je dogajalo, čas je tekel počasi. Veliko je bilo lepih dogodivščin, nekaj pa tudi "porednih", v splošnem pa bi rekel, da je bilo zabavno. Verjetno bi se marsikateri profesor ali vzgojitelj spomnil tudi tega, da sem sem pa tja kaj ušpičil.

Sta bila oba v dijaškem domu? Kakšen spomin na tamkajšnje dogodivščine?

Katja: Ja, v domu sva bila oba.

Peter: Med dogodivščine v domu štejejo tudi skoki skozi okna, večerno zamujanje v sobe, izklapljanje zvočnikov za miren spanec in pestri odnosi z vzgojitelji. Kot nabriti najstniki smo jim radi ponagajali, saj je bilo to zabavno. V domu je bilo takrat še vse nekoliko bolj zadržano, saj so se zadeve v prvih letih vzpostavljale na novo.

Katja: Ja, izklapljanje zvočnikov in plazenje skozi okno tudi jaz poznam pa dopisovanje namesto učenja med učnimi urami pa tudi zabave z jogurtom in posledično zgodnje vstajanje, ki je bilo namenjeno čiščenju (smeh) ...

Kaj menita o izkušnjah, ki sta jih odnesla iz srednje šole? Ali menita, da je imela ŠKG pomemben del vpliva na to, kako sta bila pripravljena na kasnejše življenje in delo na fakulteti in drugod?

Peter: Nedvomno je imela ŠKG pomemben vpliv, saj se v najstniških letih človek kot oseba izoblikuje. ŠKG in dijaški dom sta me nenazadnje naučila reda, soočanja z institucionalnim okoljem in gojenja

medčloveških odnosov. ŠKG je prinesla dobre odnose s sošolci in prijatelji (s katerimi sem v večini v kontaktu še danes). Vse skupaj je imelo seveda pomen v nadaljevanju šolanja in življenja na fakulteti.

Poročila sta se razmeroma zgodaj. Kakšni so bili začetki skupnega življenja? Kakšni so bili odzivi sošolcev, staršev, okolice?

Peter: Katja je bila ob poroki še študentka, jaz pa sem študij že zaključil. Začetki skupnega življenja so bili pestri, vse se je zgodilo precej na hitro. Pred poroko sva bila v zvezi okoli pet let. Kar naenkrat sva pristala skupaj v nekem stanovanju, ko je Katjina ci-

mra odšla na izmenjavo v tujino. Imela sva se lepo in navadila sva se drug na drugega. Potem je prišla Gaja Helena in poroka. Kljub vsemu se je vse odvijalo časovno naravno in nič prehitro. Posebnih odzivov sošolcev, staršev in okolice skoraj ni bilo, saj sva zvezo gradila postopoma in sva bila nenazadnje že precej samostojna, tako da je bilo skupno življenje postopna nadgradnja.

Katja: No, odziv na novico o nosečnosti je seveda bil ... To je vedno posebna novica. Okoli naju so jo vsi sprejeli zelo pozitivno.

Kaj menita, zakaj se mladi danes vse kasneje odločajo za skupno življenje in družino? Kakšen je vaš pogled na osamosvojitve?

Verjetno se mladi težko odločijo za skupno življenje in družino zaradi negotovosti. Razmere v družbi silijo človeka k skrbi za preživetje in k bežanju od odgovornosti. Ob poplavi informacij in obveznosti mladi težko najdejo čas za razmislek o svoji prihodnosti v povezavi z družino. S prihodom otrok se namreč začne popolnoma drugačno življenje, polno

čudovitih trenutkov, veliko mladih pa vidi samo odrekane in težave in v to pač ne upajo takoj zagristi, zato s tem tako odlašajo. Sicer pa ne glede na starost in osebni razvoj, nikoli nisi dovolj pripravljen na spremembo, ki jo prinese otrok (smeh). Glede osamosvojitve imava izkušnjo, da se mora človek prepustiti in sprejeti nove izzive. Tudi glede otrok je podobno – bolj kot razumsko razmišljaš o načrtovanju otrok, bolj se to zdi kot nekaj neskončno zahtevnega, odgovornega, napornega. Meniva, da je včasih potrebno preprosto iti v stvar brez razmišljanja, se spustiti v novo življenje in zaupati, da bo vse v redu. Se prepustiti novemu in potem reševati morebitne ovire.

Kako doživljata starševstvo? Kako vzgajata hčerki Gajo Heleno in Evo Zarjo? Česa sta se morda naučila od njiju?

Peter: Starševstvo doživljam kot odgovornost in najpomembnejši element mojega življenja. Še posebej v občutljivi dobi otroka od rojstva pa do npr. 5. leta se mi zdi pomembno, da sta oba starša maksimalno prisotna. Nedvomno se pri vzgoji maksimalno trudiva in se marsikdaj zanašava tudi na občutek, ki ga vsak starš nosi v sebi. Pomembno si je vzeti čas in biti prisoten z otrokom ter delovati odprto. Nedvomno gre za vzajemno šolo – starši se na vsakem koraku učimo od otroka. Starševstvo je po drugi strani zelo zabavno in navdihujoče.

Verjetno se mladi težko odločijo za skupno življenje in družino zaradi negotovosti.

Katja: Zdi se mi, da starejši kot je otrok, bolj (od staršev in avtoritet) zahteva doslednost in odločnost. Če je na začetku pomembna rutina, jo kasneje nadomesti doslednost. Še pomembnejše kot prej pa postane obvladovanje čustev, predvsem jeze, znotraj zakonskega odnosa pa seveda konstruktivno reševanje konfliktov, razumevanje, empatija ... Mogoče trenutno bolj kot učenje ob njiju čutim učenje zaradi njiju ter kako sem se zaradi njiju sama spremenila. Je pa zame osebno starševstvo nekaj najlepšega, definitivno najtežjega, ampak tudi najlepšega.

Vaša družina zdaj šteje štiri člane, pričakujete pa že petega. Kako zgleda vaš vsakdan?

Katja: Med tednom so dnevi precej podobni. Rutina se mi zdi pomembna, ker daje otrokom občutek varnosti. Sploh najmlajšim. Mislim, da mlajši kot je otrok, bolj potrebuje rutino, predvsem večerji "proceduri" dajem velik pomen: pospravljanje sobe, risanka, večerja, umivanje, spanje. Obe puncici sta zdaj v vrtcu, zato se trudiva, da popoldne preživimo čim več časa skupaj, na sprehodu, ob igrah in igračah, rada pa ju tudi vključujem v gospodinjska opravila. Gaja Helena, starejša, zelo rada pomaga pri kuhi in peki in kmalu se bo energija, ki jo vložim v to "pomoč", začela obrestovati (smeh), mlajša, Eva Zarja, pa recimo zelo rada podaja mokra oblačila pri obešanju. Vikendi so pri nas precej bolj pestri, saj se skoraj vsak vikend odpravimo na Obalo ali pa na Štajersko.

Spremljata razvoj Zavoda v zadnjih letih? Morda nameravata otroke vpisati v OŠ Alojzija Šuštarja? Bi jim priporočila Škofijsko, ko bo čas za to?

Zadnja leta seveda nisva več tako na tekočem z dogajanjem v Zavodu, pa tudi tam je vedno več enot, ki se ne prestando razvijajo. Pogosto pa sva obiskala akademijo ob prazniku sv. Stanislava. Osnovnošolsko obdobje se nama zdi še preobčutljivo, da bi se otrok fizično oddaljil iz domačega okolja, v katerem se počuti najbolj varnega in ima prijatelje (živimo namreč na Vrhniki in Ljubljana je za obisk osnovne šole precej oddaljena). Seveda pa bo ŠKG najinim otrokom predstavljena kot opcija, ko bo za to čas. Sicer pa naj vse lepo počasi teče po vrstnem redu in ne prehitro – do srednje šole je za najine otroke še kar daleč.

S Katjo in Petrom se je pogovarjala Petra Rajk.

S profesorskih knjižnih polic

Ex libris

Ljubljana se v času med dvema praznovanjem svetovnega dneva knjige, od 23. aprila 2010 do 23. aprila 2011, ponaša z laskavim naslovom svetovne prestolnice knjige, ki pomeni častno priznanje za trud na področju bralne kulture. Ob tej priložnosti smo se odločili nekaj profesorjev povprašati, kaj najraje berejo oni in katere tri knjige bi nam, bivšim dijakom, priporočili v branje. Naj knjige spregovorijo!

Roman Globokar

11. **Fjodor Dostojevski: *Bratje Karamazovi*.** Izreden psihološki roman, ki vas popelje v globine človeške duše. Trije bratje vsak na svoj način (čuten, znanstven, religiozen) odgovarjajo na temeljna življenjska vprašanja. Bralec se lahko prepozna v vsakem od treh bratov. Knjiga, ob kateri se boste soočili s samim seboj in s temelji svojega bivanja.

2. **Milan Kundera: *Neznosna lahkost bivanja*.** Češki pisatelj preko zgodbe o Tomažu in Terezi predstavi dogajanje ob nasilni zasedbi Češkoslovaške s strani sil Varšavskega pakta leta 1968. Delo odlikuje poglobljena analiza komunističnega sistema, ki pa nikakor ni suhoparna, saj je vseskozi prepletena z ljubezensko zgodbo med Tomažem in Terezo.

3. **Vladimir Bartol: *Alamut*.** Napeta zgodba o tem, kako glavni junak Hasan s pretkano manipulacijo pripravi mlade vojake, da želijo v boj in v smrt. Dogajanje je postavljeno sicer v arabsko okolje v čas srednjega veka, a ga je avtor pisal, da bi razkrinkal fašistično ideologijo, vsakdo pa lahko ob prebiranju dela razmisli, ali mogoče tudi sam ne naseda kakšni ideološki propagandi.

Lily Schweiger Kotar

1. **Alenka Rebula: *Blagor ženskam*.** Knjiga, ki odstira prenekatero skrivnostnost ženske osebnosti in ponuja častno mesto ženski – tudi v današnjem svetu. Knjiga je v meni prebudila občutja radosti in hvalnosti nad tem, da sem ženska. Priporočam v branje tudi moškim.

*Blagor ženskam,
ki živijo v žitnem polju
in žanjejo dobre misli
za kruh,
ki tolaži človeška srca.*

2. **Peter Svetina: *Modrost nilskih konjev*.** Kratke zgodbe, ki nikakor niso namenjene samo mlajšim bralcem, odgovarjajo na nevsakdanji način na vsakdanja vprašanja, od tega, kako narediti šopek iz samih rim, do tega, kdo je glavni na svetu. Modrovanje nilskih konjev Marcela in Huberta je oblečeno v lahkotno poigravanje besed in misli.

...Glej (...) saj je čisto preprosto: le soleil brille, la lune brille, les étoiles brillant. (...)

Zagotovo je bila napaka: »Če sonce brije, pa luna brije, potem pa zvezde brijejo, ne pa brijó.«

3. **Lindbergh Anne Morrow: *Dar morja*.** Preberite knjigo, če vas zanima, kaj se lahko rodi v različnih življenjskih obdobjih iz miru, samote, ljubezni, neskončno svobodnih obal in otokov ter drobnih školjk vseh oblik. Pripoveduje mati šestih otrok in žena letalca, pisatelja, izumitelja in pustolovca Charlesa Lindbergha.

Janez Šparovec

1. **Orlando Figes: Šepetalci: zasebno življenje v Stalinovi Rusiji.** Bralec spremlja življenje posameznih družin v času Stalinove Sovjetske zveze. Ko bere o pretresljivih osebnih zgodbah, bolj človeško razume dogajanja na Slovenskem med in po drugi svetovni vojni.

2. **Jerry M. Linenger: V vesolju: pet nevarnih mesecev na vesoljski postaji Mir.** Pogumen ameriški astronaut, ki je preživel pet mesecev na Miru. S seboj na 132-dnevno pustolovščino po vesolju je ponesel slovensko zastavo in podobo brežjanske Marije Pomagaj.

3. **Valerio Massimo Manfredi: Aleksander Veliki,** trilogija. Italijanski arheolog in univerzitetni profesor osvetli zgodovinsko osebnost s pripovedjo, ki temelji na zgodovinsko neoporečnih dejstvih, ter jo poveže z izmišljenimi, vendar zelo verjetnimi podrobnostmi.

Dragica Fabjan

1. **Nikos Kazantzakis: Grk Zorba.** Roman skozi življenjsko zgodbo robatega Zorbasa slika trdo življenje Grka, ki je na zunaj robato, v globini pa mehko in prežeto z melanholijo. Slika grške duše v besedi.

2. **Seneka: Pisma prijatelju.** Zbirka pisem, ki jih piše rimski stoiški filozof in politik svojemu prijatelju Luciliju. V njih razmišlja o življenju, veri, smrti, času in o vseh drugih področjih človeškega bivanja v duhu antičnega humanizma, ki mu ni tuje nič, kar je človeško. Ena najlepših knjig antike.

3. **Konstantin Kavafis: Pesmi.** Poezija sodobnega grškega pesnika Konstantina Kavafisa združuje motive iz antične mitologije ter zgodovine Grčije in Rima različnih obdobj, ki jih pesnik izvirno in pogosto ironično predela v motive sodobnosti. Samosvoja, čudovita moderna grška poezija.

Bojana Tomc

Vedno, ko naj bi odgovorila na vprašanje, katere tri stvari bi vzela na samotni otok (mimogrede, laže bi se bilo odločiti, katerih ne bi) ali katere tri knjige so moje zveste spremljevalke, se najdem v zadregi.

Tempora mutantur et nos mutamus in illis, zato se na seznam najljubših knjig, ki že davno presega pravljično število, vsake toliko prikrade še kakšna. Zato bom – z dovoljenjem – vprašanje malo preoblikovala: Kaj se je nekega deževnega dne v oktobru 2010 znašlo v mojih mislih? In se pri odgovoru omejila samo na dela, ki so dostopna v slovenščini.

1. **Drago Jančar: To noč sem jo videl.** Pravkar izšlo in pravkar prebrala. Peteroglasni roman, kjer pet oseb pripoveduje o Veroniki Zarnik, mladi ženski iz ljubljanske meščanske družbe, njenem skrivnostnem izginotju pozimi leta 1944, o drobcih njene in svojega življenja.

2. **Ernesto Sábato: Predor.** Protagonist tega eksistencialističnega romana je Juan Pablo, slikar, ki umori ljubljeno Marío, edino osebo, ki je razumela njegovo sliko in njega. Hladna analiza nesmisla, v katerem za vsakogar obstaja en sam predor, njegov lasten, iz katerega ne more do drugih, in je toliko hujši, ker je steklen.

3. Katerikoli roman finskega pisatelja **Arta Paasilinne** (npr. *Gozd obešenih lisic, Zajčje leto, Rešitelj Surunen, Očarljivi skupinski samomor* ...). S Paasilinno in njegovim specifičnim finskim humorjem sem se prvič srečala pred 20 leti, ko pisatelj pri nas še ni bil znan. V svojih romanih prepleta resničnost in fantastične elemente, glavni junaki pa so nenavadne osebnosti, ki se v družbi, kjer živijo, ne znajdejo najbolje. Prav zaradi tega jih čakajo neverjetne dogodivščine, o katerih mi, »normalni« bralci, s svojimi običajnimi življenji ponavadi samo prebiramo.

Irena Bolta

1. **Khaled Hosseini: Tek za zmajem.** Roman nam skozi presunljivo zgodbo o prijateljstvu in zvestobi približa življenje v Afganistanu, v deželi, ki nam je zaradi svoje burne zgodovine odmaknjena in se zaradi oblasti talibov zdi nevarna in nedostopna.

2. **Bernhard Schlink: Bralec.** Je uspešnica o usodnem srečanju petnajstletnega fanta in dvajset let starejše nepismene sprevodnice tramvaja, nekdanje paznice v podružnici Auschwitza. Žalostna zgodba o krivdi in odpuščanju.

3. **Zlatko Blažič: Zgodovina moje heroinske odvisnosti.** Avtobiografska zgodba, v kateri avtor izpričuje, kako je zabredel v odvisnost od mamil in kako mu je uspelo priti ven iz pekla odvisnosti.

Peter Prašnikar

1. **Reinhold Messner: *Überlebt*.** Opis vseh osemti-sočakov, ki jih je »osvojil« kot prvi človek na svetu.
2. **Umberto Eco: *Ime rože*.** Historični kriminalni roman, v katerem, zavito v odkrivanje skrivnostnega morilca, spoznavamo poznosrednjeveško razmišljanje takratnega človeka.
3. **Friedrich Dürrenmatt: *Der Richter und sein Henker*.** Roman. Pri branju ne vemo natančno, kdo je »slab« in kdo »dober«.

Mateja Gomboc

Izmed mnogih najljubših knjig, ki jih primem večkrat v roko, sem izbrala te:

1. **Fjodor M. Dostojevski: *Bratje Karamazovi*.** Roman mi vedno znova razgrinja nova spoznanja in vprašanja. Spoznanja, ker je bogoiskateljstvo v avtorju in bralki tako živo. In nova vprašanja, da roman berem spet in spet.

2. Poezija **Srečka Kosovela**. Tako mlad in toliko izpovedne moči. Tako malo izkušenj in toliko ujetih trenutkov. Njegove pesmi so krhke, občutljive, poglobljene. Kakšna moč poezije v jesenskih premišljevanjih! Kakšno videnje kraške zemlje! Kakšna vizija v konstruktivnih pesmih!

3. **Lojze Kovačič: *Prišleki*.** Tudi ta roman berem znova in znova. In razmišljam ob njem, da je moral že od nekdaj, že od njegovega švicarskega otroštva, v Kovačiču bivati čut za lepo, pronicljivo, simbolično besedo. Preseneča me izjemna izrazna moč, s katero Kovačič pred bralca nariše svoje otroštvo in odraščanje, brezsrčno in nepopustljivo do samega sebe. Če bi bila pisateljica, bi mu želela biti podobna.

Za konec velja omeniti, da je na spletnih straneh ŠKG dostopen seznam 100 knjig, ki jih je vredno prebrati. Seznam je pripravil aktiv slovenistov in je v dolgih zimskih večerih, ki prihajajo, lahko odličen namig, čemu nameniti svoj čas. Prijetno branje!

http://skg.stanislav.si/nalozeno/seznam_100_knjig4e6c7.pdf

Pripravila Špela Oman.

Branje ustvarja elito ...

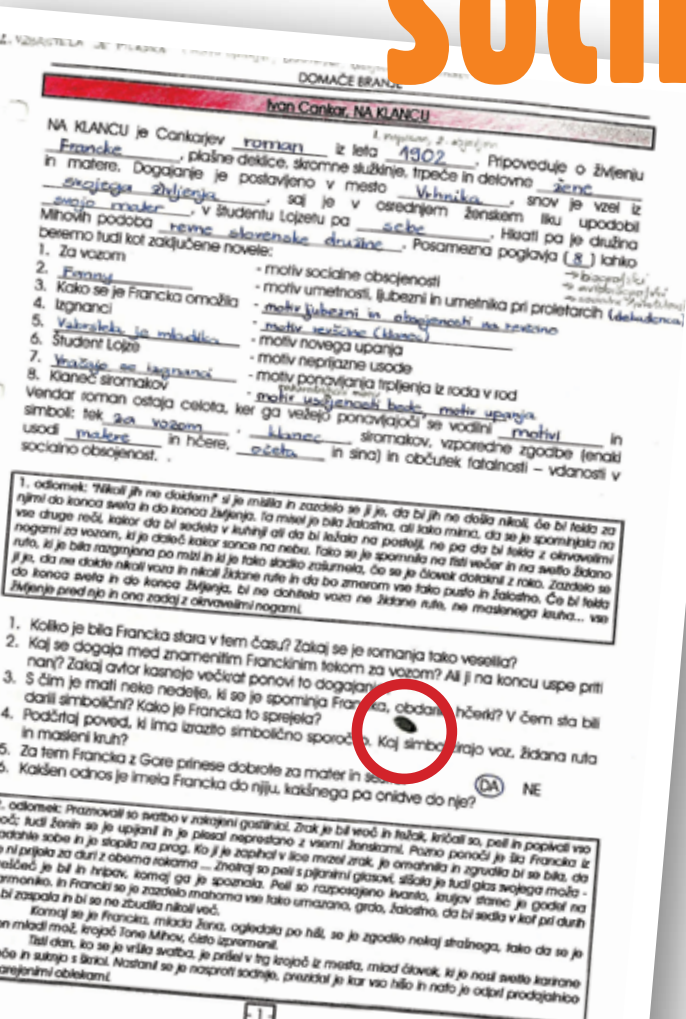
V kontekstu Ljubljane kot svetovne prestolnice knjige se ve-
lja spomniti enega od dogodkov, ki je nedvomno pustil pečat
v Zavodu, in sicer odprtja prenovljene Knjižnice Antona Brez-
znika leta 2002. V šolsko kroniko se je takrat zapisalo:

»Knjižnica dela že v polnem zamahu, slovesno odprtje pa
je potekalo na predvečer sv. Miklavža. Knjižnica je res velik
dar, ki ga je velikodušnemu sv. Miklavžu pomagal sooblikovati
knjižničar Boštjan Roblek, arhitekt Gašper Demšar, s svojimi
finančnimi darovi pa številni darovalci. Knjižnico je blagoslovil
nadškof dr. Franc Rode. Program je povezoval prof. Andrej Bar-
tol, slavnostni govornik pa je bil prof. Jože Kurinčič. V svojem
govoru je načrtal življenjsko pot prof. Antona Breznika, po katerem se knjižnica tudi imenuje, in pomemb-
nost zapisane besede. Zaključil je z Jančarjevimi besedami: »Nove elite bodo elite zato, ker bodo brale.««

Adhuc meministis, socii?

(Še pomnite, tovariši?)

... in ponuja odlične izgovore.

Tehnika jo marsikdaj zagode, fotokopirni stroj, nad ka-
terim se vsak dan znaša lepo število profesorjev, ki od
njega zahtevajo, da čim hitreje ter po možnosti brez
nepotrebnih zapletov preslika in natisne goro testov,
izročkov in podobnih zadev, pa pri tem ni nobena izje-
ma. Svoje nestrinjanje s tako nehumanim ritmom dela je
pred leti pokazal, ko je kakšne tri mesece zapored na vse
dokumente, ki so se kopirali v gimnaziji, tiskal nekakšno
packo, te pa sokolje oko dijakov ŠKG seveda ni prezrlo.

Prof. Mateja Gomboc je packo takrat spretno izkoristila
ter pri pouku slovenščine dijake spomnila na *Matička se
ženi* in na stavek »Ni mogoče brati – je ena svinja gori«, ki
Matička odreši, ko berejo zanj zavezujoč dokument. Dijaki
so packo takoj posvojili, obenem pa dobili odličen izgovor,
če je kakšnega od profesorjev slučajno zanimalo, kako da
nimajo domače naloge:

»Ni mogoče brati – je ena svinja gori«.

Od aprila do oktobra

MATURANTSKI PLES (APRIL 2010)

Tudi letošnji maturantski ples Škofijske klasične gimnazije je, kot že nekaj zadnjih let, potekal na Gospodarskem razstavišču.

Naše maturantke in maturantje so na njem blesteli v elegantnih oblekah in plesnih korakih. Gostje – starši, družine in prijatelji dijakov ter seveda profesorji – pa so na plesu uživali v glasbi in ob dobri večerji, ki se je zaključila z maturantsko torto.

Ravnatelj gimnazije je v govoru maturantom spregovoril o njihovi enkratnosti, jim zaželel prave sreče v življenju in izpostavil pomembno vlogo njihovih staršev in učiteljev za vse življenje: »V življenju boste še veliko dosegli; v svoji karieri boste prekoslili svoje učitelje in tako je tudi prav. Vi morate rasti, mi pa se manjšati. A kakor je mati mati do konca življenja in oče oče do smrti, je tudi vaš učitelj učitelj za vedno in razrednik razrednik za vedno in vi ste njegov učenec ne glede na položaj, bogastvo in ugled, ki ga boste dosegli.«

ŠPORTNO SREČANJE KATOLIŠKIH GIMNAZIJ IN DOMIJADA (APRIL 2010)

Na športnem srečanju katoliških gimnazij na Gimnaziji Želumlje so naši dijaki v nogometu in košarki, dijakinje pa v nogometu in odbojki, prišli do finala. Tu so zmago prepustili domačim tekmovalcem, saj so bili utrujeni po maturantskem plesu, ki se je odvijal večer pred tem. V namiznem tenisu pa sta zmagala naša dijaka Rok Grasselli in Matic Trinkaus.

Dijaki pa so bili uspešni tudi na letošnji Domijadi (tekmovanju dijaških domov iz vse Slovenije), na katerem je dijakinja Karin Požin zmagala na likovnem natečaju, dijakinja Urša Doles in Petra Brne

pa sta zasedli drugo mesto na foto oz. na literarnem natečaju. Na športnem področju so tako fan-tje kot dekla dosegli kup prvih, drugih ali tretjih mest.

LETNI KONCERT ZBOROV IN ORKESTRA ŠKG (MAJ 2010)

Na tradicionalnem koncertu zavodskih zborov in orkestrov v Cankarjevem domu so se predstavili vsi zbori (cela zborovska piramida), v katerih prepevajo naši dijaki, učenci in nekdanji dijaki. Ubrano petje zborov pa sta spremljala Godalni orkester Glasbene šole v Zavodu sv. Stanislava in Pihalni orkester ŠKG.

Čeprav Gallusova dvorana Cankarjevega doma, v kateri je koncert tudi letos potekal, velja za tako veliko, da jo je težko napolniti, je bilo zanimanje za koncert letos tolikšno, da bi koncertnih kart kmalu začelo primanjkovati.

Kot že nekaj let zapored, so tudi letos občinstvo najbolj navdušili mogočni in ubrani zvoki združenih pevskih zborov in obeh orkestrov.

ZAPOSLENI V ZAVODU NA EKSKURZIJ PO BALKANU (MAJ 2010)

Med prvomajskimi počitnicami se je na ekskurzijo po Srbiji in Kosovu odpravilo 29 zaposlenih v zavodu.

O dogodivščinah pisane družčine sestavljene iz predstavnikov različnih aktivov, pa je poročal tudi katoliški tednik Družina.

PREDAJA KLJUČA IN SVETA MAŠA ZA MATURANTE (MAJ 2010)

V zavodski dvorani so maturantje predali ključ v roke bodočih četrtošolcev, sami pa so misli usmerili na prihajajoče maturitetne preizkuse. S tem so se simbolično poslovili od šole, sledila pa je sv. maša za aktualne in bodoče maturante.

TEKMOVANJE AMERICAN COMPUTER SCIENCE LEAGUE (MAJ 2010)

ŠKG se je v okviru tekmovanj American Computer Science League (ACSL) ponovno uvrstila na zaključno tekmovanje najboljših šol na Conrad Weiser HS, Robesonu v Pensilvaniji v ZDA. Šolo so zastopali dijaki: Primož Mekuč, Urban Leben in Rok Lampret pod vodstvom mentorice Hele Medvešek. Dijakinja Andreja Kogovšek na tekmovanje ni mogla zaradi maturitetnih izpitov. Ekipa je zasedla 7. mesto v konkurenci Intermediate 3, sicer pa je bilo na zaključno tekmovanje povabljenih 60 ekip iz ZDA, Kanade, Romunije, Hrvaške in Slovenije.

ROMANJE NA BREZJE IN V KOČEVSKI ROG (JUNIJ 2010)

Na praznik sv. Rešnjega telesa in krvi so se dijaki prvega in drugega letnika odpravili na romanje na Brezje, dijaki tretjega letnika pa so letos prvič poromali v Kočevski Rog. Na Brezje so se romarji podali na različne načine: nekateri peš, drugi z vlakom ali avtomobili.

Romanje v Kočevski Rog se je začelo s sv. mašo v zavodu in z branjem pričevanj tistih, ki se jim je uspelo rešiti iz objema smrti. Dejstvo, da so se opisani dogodki dogajali pred natanko 65 leti in da

se je zadnja pot mnogih pričevalcev začela prav v zavodu, je dalo romanju poseben pečat. Dijaki so se do Kočevskega Roga odpeljali z avtobusi, romanje pa so peš nadaljevali mimo Jame pod Krenom in Jame pod Macesnovo gorico.

NAŠA DIJAKINJA SARA HANUNA NAJBOLJŠA DIJAŠKA PESNICA (JUNIJ 2010)

Na jubilejnem 20. izboru za najboljšega dijaškega pesnika »Župančičeva frulica« je strokovna komisija za pesnico leta imenovala dijakinjo drugega letnika Saro Hanuna. Letos se je na ta projekt prijavilo rekordnih 153 mladih besednih ustvarjalcev iz 93 slovenskih šol in zamejstva.

GOSTOVANJE GLEDALIŠKE SKUPINE IZ KOENIGSTEINA (JUNIJ 2010)

V okviru sodelovanja med našo in nemško gimnazijo so pri nas gostovali dijakinje in dijaki šole iz Koenigsteina v Nemčiji. V lanskem šolskem letu je bil dijak njihove gimnazije na celoletni izmenjavi na ŠKG, sedaj pa je njihova gledališka skupina za

naše dijake pripravila odrsko uprizoritev Brechtove drame Opera za tri groše v nemščini.

Po predstavi so se obiskovalci seznanili z osnovami slovenskega jezika, nato pa so imeli voden ogled po Ljubljani.

CIRIL-METODOVO PRIZNANJE ZAVODSKEMU EKONOMU (JUNIJ 2010)

Predsednik Slovenske škofovske konference g. nadškof Anton Stres je zavodskemu ekonomu g. Tonetu Homarju podelil najvišje cerkveno odličje na slovenski ravni, in sicer Ciril-Metodovo odličje za »njegovo požrtvovalno in predano delo pri skrbi za zagotavljanje materialnih pogojev Zavoda sv. Stanislava«.

Nadškof je poudaril, da dolgoletnega zavodskega ekonoma poleg »odličnih organizacijskih sposobnosti, ekonomske racionalnosti in izrednega čuta za gospodarne odločitve odlikujeta tudi ljubezen do Boga ter predanost v služenju Cerkvi«.

PIKNIK ZA ZAPOSLENE V ZAVODU (JUNIJ 2010)

Ob koncu pouka so se tudi letos na tradicionalnem pikniku v parku pred šolo zbrali zaposleni v zavodu s svojimi družinami. Ravnatelj Jože Mlakar je tudi tokrat skuhal odličen golaž, zbrani pa so prijetno kramljali o vsem tistem, za kar med letom ni časa in priložnosti. Sledila je napeta nogometna tekma, ki tudi že postaja tradicionalna.

POLETNE DEJAVNOSTI V ZAVODU (JUNIJ – AVGUST 2010)

Med letošnjimi poletnimi počitnicami so tudi letos v zavodu potekale mnoge in raznolike dejavnosti. Takoj po koncu šolskega leta je z delom že pričel Slovenski otroški zbor, ki se ga je udeležilo

preko 100 mladih pevk in pevcev iz vse Slovenije in zamejstva. Šestdnevno druženje se je zaključilo s koncertom v župnijski cerkvi Ljubljana - Polje.

Julija je potekala že deseta Poletna jezikovna šola za osnovnošolce. Velika in utečena ekipa, ki so jo sestavljale učiteljice, animatorji in ostali sodelavci, je poskrbela, da je bilo intenzivno učenje angleškega jezika ob dopoldnevih in popoldnevih, skupaj z množico spremljajočih zanimivih dejavnosti, poplačano z velikim zadovoljstvom udeležencev in njihovih staršev. Poleg pohvalnih mnenj pa je posebno razveseljivo, da se večkratni udeleženci PJS pogosto vpišejo na našo gimnazijo. Letos so se udeleženci na delavnici, ki jo je pripravila prof. Bojana Tomc, srečali tudi s klasično kulturo in bili nad njo navdušeni.

Avgusta je potekal enotedenski intenzivni tečaj angleškega jezika za srednješolce. Udeležencev je bilo letos manj kot prejšnje leto, njihova pripravljenost na učenje pa je presenetila celo organizatorje in izvajalce PJS. Večina udeležencev je bivala v dijaškem domu, kjer je za duhovno vodstvo skrbel upokojeni nadškof msgr. Alojz Uran.

Tik pred začetkom šolskega leta je zavodu potekal še mednarodni seminar za matematike, ki sta ga pripravila gimnazijska profesorja mag. Tine Golež in dr. Marina Rugelj.

MEGATABOR (AVGUST 2010)

Študentsko društvo Megaron je konec avgusta za vse svoje člane organiziralo MegaTabor. To je krajše taborjenje v dolini Nadiže, ki je postala že tradicionalno prizorišče tega srečanja. Tudi letos se je tabora udeležilo kar nekaj navdušencev, ki so skupaj preživeli čudovit teden v naravi.

PRVI ŠOLSKI DAN (1. SEPTEMBER 2010)

Kot vsako leto se je prvi šolski dan začel s sv. mašo v šentviški cerkvi. Nadškof msgr. dr. Anton Stres je pozdravil dijake in starše ter predvsem tiste, ki so prvič stopali čez prag naše šole. V pridigi se je navezal na priliko o sejalcu, ki je podobna učitelja, ki seje, ne da bi vedel, kakšen sad bo obrodila njegova zemlja. Vodi ga zaupanje v dobro, ki bo rodilo želeni sad, zato s semenom ne varčuje, ampak ga velikodušno razdaja vsenakrog. V pridigi je spodbudil dijake, da bi bili kot zemlja odprti za semena znanja, vzgoje, vrednot, ki bodo oblikovala njihovo življenje v šolskih letih. Po maši so dijaki in profesorji na dvorišču pred zavodom prisluhnili kratkemu programu pred začetkom šolskega leta. Nagovorila sta jih oba ravnatelja (stari ravnatelj se je poslovil, novi predstavil), program pa so s pesmijo sooblikovali pevci in glasbeniki. Prvošolci in njihovi razredniki so se podali na prve razredne ure, kjer so se lahko bolje spoznali, ostali dijaki pa k pouku. Maturantske razrede je obiskal tudi nadškof in jim zaželel uspešno leto.

NOVI OBRAZI V ZAVODU

V novo šolsko leto je zavod stopil z novimi obrazy na ključnih mestih. Po upokojitvi direktorjeve tajnice prof. Majde Rozman je večji del njenih nalog prevzela prof. Lily Schweiger Kotar, ki je odslej tudi pomočnica direktorja. Na mesto ravnatelja Škofijske klasične gimnazije pa je po upokojitvi profesorja Jožeta Mlakarja nadškof dr. Anton Stres imenoval profesorja Jožeta Puciharja.

V Jegličevem dijaškem domu so letos v novo šolsko leto stopili kar z dvema ravnateljicama. Z oktobrom je namreč v pokoj odšla dosedanja ravnateljica ga. Marta Šuštar, na njeno mesto pa je bila imenovana nova ravnateljica ga. Rozalija Jezernik Šmuc.

KONČNO »KULTURNO« FAZANIRANJE (SEPTEMBER 2010)

Letos se je na ŠKG prvič odvila prireditev, na kateri so dijaki 4. letnika med »polnopravne« dijake sprejeli prvošolce.

Organizirano »fazaniranje« je potekalo v glavnem odmoru v gimnazijskem atriju. Vsak 4. letnik se je predstavil s kratkim programom, na trenutke zelo šaljivim na račun neobglenih fazanov, in tako pod svoje okrilje sprejel posamezni 1. letnik. Fazani so telovadili, klečali na koruzi, tekali, peli, prisegali in hvalili maturante. Na koncu pa so maturantom in celi šoli prisegli pokorščino, maturantje pa so jim v zameno obljubili pomoč in skrbništvo v težkih trenutkih.

Zaradi uradnega »fazaniranja« pa je bilo letos bistveno manj trošenja koruze po hodnikih, risanja velikih »F« po licih prvih letnikov in ostalih vragolij, s katerimi si starejši letniki navadno dajo duška prve šolske dni.

EKSKURZIJE 3. LETNIKA in EKSKURZIJA V RUSIJO (SEPTEMBER 2010)

Poleg tradicionalnih enotedenskih ekskurzij dijakov tretjega letnika po Evropi, se je letos v istem času odvijala še ekskurzija v Rusijo. Profesor Simon Feštanj je o njej zapisal: »Zgodba z Moskvo se je začela, ko so dijaki ruščine povedali svojemu profesorju, da želijo iti v Rusijo, saj bi radi deželo jezika, ki se ga učijo, izkusili z

vsemi čuti. Obljubili so, da bodo zbrali denar, da bodo v šoli pripravili ruski dan, prodajali piroške in matrjoške, poleti pa bodo delali in kaj zaslužili. In so res. Moskva je res lepa, so ugotavljali, pa tudi malo divja. Je zelo evropska, pa tudi malo azijska.

Predvsem pa je ogromna. Neverjetno velika. Je mesto, ki daje vtis kaotičnosti, pa vendar vse deluje tako, kot mora. (...) Dijaki so bili sami sebi turistični vodiči, sami so opazovali, spraševali, razlagali. V veličastni katedrali Hrista Spasitelja, ki kraljuje nad reko, ki je dala mestu ime, besede niso bile potrebne. Njena lepota se jih je dotaknila že samo s tem, da so bili v njej. In kaj je boljšega za dijake ruščine kot to, da se na tržnici v Izmajlovskem parku pogajajo z rdečeličnimi prodajalkami za to, da bi po čim nižji ceni kupili slavne ruske matrjoške za svoje domače. (...) In prepričali so se tudi o pregovorno znani gostoljubni slovanski duši, obiskali so namreč eno izmed moskovskih gimnazij in tam so jih sprejeli z odprtimi rokami, kot znajo to le Rusi, kadar se ti odprejo in ti dovolijo, da se jim približaš. Iz velikega mesta so se dijaki odpravili proti domovini utrujeni, tako kot se vsak večer Moskovčani z metrojem utrujeni vračajo z dela v svoja pretesna stanovanja komunalnih stolpnic. Njihovi vtisi so se verjetno zbirali še kar nekaj dni po prihodu domov in danes morda kdo od njih že razmišlja o tem, da bi se nekoč zopet vrnil ...»

REZULTATI MATURE 2010

Letošnje mature se je na spomladanskem roku udeležilo 159 kandidatov s statusom dijaka Škofijske klasične gimnazije. Uspešnih je bilo torej 158 kandidatov oz. 99,37%. Povprečno so dosegli 23,52 točk, slovensko povprečje pa je letos znašalo 19,46. 36 maturantov je zbralo 28 točk ali več in so tako dosegli odličen uspeh na maturi. Kar 19 maturantov je zlatih (v Sloveniji 280), saj so dosegli 30 točk ali več. Med njimi je Tomas Lucas Jerman dosegel vseh 34 točk (v Sloveniji letos takšnih le 18). Izjemen uspeh sta dosegli maturantki z najboljšimi odstotnimi točkami pri posameznem predmetu v Sloveniji.

Po ugovorih se je rezultat še izboljšal štirim maturantom, ena dijakinja pa je celo zbrala dovolj točk za odličen uspeh na maturi.

Jesenskega roka mature 2010 se je udeležilo 14 kandidatov. En kandidat ni bil uspešen, od enajstih dijakov, ki so izboljševali svoj uspeh, pa je kar osmim to tudi uspelo: petim za 1, enemu za 2 in dvema za 3 točke.

Na Škofijski klasični gimnaziji je do sedaj maturiralo 22333 maturantov.

IZVOLJEN STARI NOVI PREDSEDNIK DIJAŠKE SKUPNOSTI (SEPTEMBER 2010)

Volitve predsednika Dijaške skupnosti na ŠKG so zaradi prijave zgolj enega kandidata letos odpadle. Tako je predsedniško funkcijo za eno leto podaljšal dosedanji predsednik, maturant Simon Jemec z že utečeno ekipo. Upati je, da jim dobrih zamisli in izpeljanih projektov za vse naše dijake tudi v tem šolskem letu ne bo zmanjkalo.

JESENSKI ŠPORTNI DAN (SEPTEMBER 2010)

Vsakoletni jesenski športni dan je tudi letos postregel s paleto različnih pohodov različnih težavnosti, od krožne poti okrog Bohinjskega jezera, preko pohoda po Kosmačevi poti do zahtevnejših vzponov na slovenske vrhove. Udeležili so se ga dijaki in profesorji spremljevalci, letos pa je potekal v prekrasnem vremenu.

PROSTOVOLJNO DELO NA ŠKG (SEPTEMBER 2010)

Naše dijakke je v zvezi s prostovoljstvom letos nagovorila dr. Anica Mikuž Kos, ki je z opisovanjem svojega dela dijakke spodbudila, da bi se v čim večjem številu odločili za vključitev v različne oblike prostovoljnega dela.

O možnostih prostovoljnega dela sta dijakom 1. letnika že pred tem spregovorila mentorja prostovoljnega dela prof. Marjeta Prašnikar in prof. Ralph Prausmüller. Konkretno izkušnje so dijakom predstavili tudi dijaki, ki so bili prostovoljci v preteklih letih.

Uvodni seminar za prostovoljce, ki je sledil že naslednji teden, je pokazal, da je bila predstavitev nadvse uspešna, saj je letos za prostovoljstvo veliko večje zanimanje kot v preteklih letih.

OBISK NIZOZEMSKIH DIJAKOV (OKTOBER 2010)

Oktobra so naši dijaki gostili nizozemske dijakke iz St. Gregorius Collega iz Utrechta, ki so tako vrnili obisk našim dijakom, ki so bili na izmenjavi na Nizozemskem v preteklem šolskem letu.

Gostom so poleg zavoda pokazali tudi del iz bogatega nabora tega, s čimer se Slovenija lahko pohvali: veličastne Škocjanske jame, Kobilarno Lipico ob njeni 430. obletnici obstoja, sončni zahod v Piranu, Ljubljanske znamenitosti (grad, stadion Stožice) ... Na koncu pa so si gostje lahko vzeli cel dan za ogled in doživetje naše prestolnice.

POSTAVITEV LCD PRIKAZOVALNIKOV ŠOLSKIH OBVESTIL (OKTOBER 2010)

Na hodniku so začeli delovati posebni LCD prikazovalniki, na katerih se izpisujejo aktualna obvestila o dogajanju v zavodu. Zaenkrat so obvestila namenjena gimnazijcem in osnovnošolcem. Poleg ozvočnic, ki so jih dijaki doslej poslušali po razredih, je to pomemben vir informacij za dijakke, učence, za vse zaposlene in za obiskovalce.

SEMINAR UČENJE ZA UČENJE (OKTOBER 2010)

Za dijakke 1. letnika so tudi letos profesorji, ki delujejo v okviru Razvojnega tima ŠKG ali pa so opravili dvoletno izobraževanje iz teorije izbire, pripravili spoznavanje tehnik pravilnega in učinkovitega učenja. S tem so želeli pomagati prvošolcem, ki na prehodu iz osnovne šole v gimnazijo pogosto naletijo na težave pri učenju.

Zbral in izbral M. M. Štih

OBLIKOVANJE

DIGITALNI TISK

GRAFIČNA PRIPRAVA

KOPIRANJE

BIROGRAFIKA
BORI

OFSETNI TISK

GRAFIČNA DODELAVA

DIREKTNNA POŠTA

www.birografikabori.si

Birografika BORI d.o.o. | Linhartova 1 | 1000 Ljubljana
T 01/47 20 450 | F 01/23 26 695 | E info@birografikabori.si

Ustanovni občni zbor Kluba ALUMNI ŠKG in pomladanski piknik

22. 5. 2010 je v dvorani Zavoda potekal ustanovni občni zbor Kluba Alumni Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu. Številne zbrane nekdanje dijakinje in dijake, ki smo dodobra napolnili dvorano, je prvi nagovoril direktor Zavoda sv. Stanislava dr. Roman Globokar, ki je poudaril pomen medsebojne povezanosti in sodelovanja med nekdanjimi škofijkami in škofijci ter skupne skrbi za Zavod. Zbrane sta nato nagovorila še ravnatelj ŠKG g. Jože Mlakar in ravnateljica Jegličevega dijaškega doma ga. Rozalija Jezernik Špec.

Sledila je izvolitev delovnega predsedstva, s katero se je začel uradni del ustanovnega občnega zbora. Po kratki razpravi smo soglasno sprejeli statut kluba, v skladu s katerim je klub »prostovoljno, samostojno in nepridobi-

tno združenje nekdanjih dijakinj in dijakov Škofijske klasične gimnazije, ki je ustanovljeno z namenom spodbujanja medsebojnega sodelovanja in utrjevanja vezi z Zavodom sv. Stanislava, v okviru katerega

deluje Škofijska klasična gimnazija.« Statut našteva med cilji kluba predvsem:

- ohranjanje in spodbujanje novih prijateljskih vezi med nekdanjimi dijaki;
- spodbujanje sodelovanja med nekdanjimi dijaki na strokovnem, znanstvenem, poslovnem in drugih področjih;
- ohranjanje in krepitev povezanosti med Zavodom sv. Stanislava in nekdanjimi dijaki;
- spodbujanje razvoja Zavoda sv. Stanislava, skrb za njegovo odličnost ter ugled.
- Statut tudi določa, da se zastavljene cilje ureničuje med drugim s:
- prirejanjem pomladanskega družabnega srečanja in družabnega srečanja ob akademiji Zavoda sv. Stanislava;
- prirejanjem drugih družabnih, dobrodelnih in izobraževalnih srečanj ter programov;
- izdajanjem revije »Amo« v sodelovanju z Zavodom sv. Stanislava in drugih publikacij;
- vzpostavitvijo spletne strani kluba in rednim obveščanjem članov o delovanju kluba;
- izoblikovanjem enotne in redno osveževane evidence članov.

KLUB ALUMNI

Sprejemu statuta je sledila soglasna izvolitev predsednika kluba, za katerega je bil izvoljen Mark Boris Andrijanič, ter članov upravnega in nadzornega odbora kluba.

Nazadnje so bili izvoljeni tudi predstavniki generacij, ki bodo v skladu s statutom skrbeli za čim širše vključevanje članov generacij, ki jih predstavljajo, v klub, jih spodbujali k dejavnemu udejstvovanju znotraj kluba in jih redno obveščali o njegovem delovanju.

Po uspešno zaključenem uradnem delu so nas pred gimnazijo pričakale bogato obložene mize dobrot z žara zavodske kuhinje, ki smo si jih z veseljem privoščili. Na pikniku so se nam pridružile tudi številne nekdanje škofijke in škofijci z družinami ter številne profesorice in profesorji ŠKG. Pod vodstvom ekonoma g. Toneta Homarja smo si ogledali tudi najnovejše zavodske pridobitve, med katerimi gre posebej izpostaviti nov ekološko izjemno napredni ogrevalni sistem. Med piknikom se je odvila tudi napeta nogometna tekma med profesorji in nekdanjimi dijaki. Kljub temu, da so slavili slednji, se je profesor-ska ekipa izkazala za zelo trd oreh.

Prijetno druženje se je v poznem popoldnevu počasi bližalo koncu s skupno mislijo, da smo začeli nekaj dobrega in da se kmalu spet vidimo.

Pripravil Martin Nahtigal

Klub ALUMNI - Kdo smo?

• *upravni odbor:*

1. Mark Boris Andrijanič, predsednik;
2. Rok Robežnik, tajnik;
3. Petra Rajk;
4. Martin Nahtigal, predstavnik ŠD Megaron;
5. Matija Mitja Štih, predstavnik Zavoda.

• *predstavniki generacij:*

1. generacija: Martin Martinčič;
2. generacija: Aleš Štampfel;
3. generacija: Izak Matej Ciraj;
4. generacija: Petra Ferdin;
5. generacija: Matija Simončič;
6. generacija: Anže Globokar;
7. generacija: Dominik Zupančič;
8. generacija: Gašper Sojar;
9. generacija: Oton Arnold Ciraj;
10. generacija: Marko Weilguny;
11. generacija: Sanja Martinec;
12. generacija: Miha Oražem;
13. generacija: Peter Šušnjar.

• *nadzorni odbor:*

1. Lučka Berlot;
2. Timotej Homar;
3. Martin Petrovčič.

Zapis ob upokojitvi ravnatelja Jožeta Mlakarja

Avgusta je v pokoj odšel naš dolgoletni ravnatelj Jože Mlakar. Škofijsko klasično gimnazijo je vodil od njenih začetkov in v času svojega ravnateljstva šolo popeljal v družbo najbolj uglednih slovenskih gimnazij. S svojim prizadevnim ravnateljskim in pedagoškim delom, s človeško toplino in srčno širino ter s skromnostjo in iskreno besedo je svojim dijakom predstavljal zgled, hkrati pa skozi svoje delo ves čas uresničeval gimnazijsko geslo «Amor magister optimus».

V upanju, da se bomo še naprej srečevali, se mu člani Kluba Alumni ŠKG v imenu vseh nekdanjih škofijk in škofijcev iskreno ter od srca zahvaljujemo za leta, ko je z modrostjo in preudarnostjo vodil našo ŠKG, ter mu želimo čim več iskrivega duha, nepozabnih srečanj z naravo ter dialoga z ljudmi dobre volje.

Študentsko društvo MEGARON

Če Klub Alumni povezuje vse bivše škofijce, je študentsko društvo Megaron osredotočeno predvsem na nas študente. Skrbimo za kvalitetno preživljanje študijskih let v duhu nadgrajevanja prijateljstev in razvijanja osebnih talentov. Ob mnogih kulturnih, izobraževalnih ter duhovnih aktivnostih pa Megaron, kot se za študentsko društvo spodobi, obenem ne pozablja na nadvse pomembno zabavo in sprostitev.

Od drugih študentskih društev se razlikujemo predvsem v tem, da je naše delovanje usmerjeno k ohranjanju stikov iz dijaških dni na Škofijski klasični gimnaziji. S pestro paleto aktivnosti se trudimo omogočiti prav vsem članom našega društva, da lahko preživljajo prosti čas v družbi nekdanjih sošolcev.

S pričetkom novega študijskega leta se je ekipa ŠD Megaron pomladila. Skupaj z Megaron »veterani« smo pripravili letošnji okvirni program. Vsebuje tako tradicionalne kot povsem nove projekte.

Letos lahko pričakujete:

- uvodno mašo – sv. maša za uspešno študijsko leto;
- MegaBrucovanje – zabava posvečena vsem brucem in bruckam;
- ŠKGfest 2010 – koncert rock skupin nekdanjih in aktualnih dijakov ŠKG;
- MegaTečaje – tečaji tujih jezikov: nemščina, francoščina, španščina, srbščina;
- prednovoletno MegaDruženje – srečanje vseh članov ŠD Megaron v prednovoletnih dneh;
- MegaTržnico – predstavitev študijskih smeri dijakom ŠKG;
- MegaŽURko – mega žurka;
- Mega Kronplatz – smučanje v Italiji;
- MegaInštrukcije – inštrukcije v pomoč dijakom ŠKG;
- MegaTabor – poletni tabor v naravi;
- MegaPotovanje – potep po Evropi;
- MegaPohod – osvajanje slovenskih vrhov;
- MegaSankanje – sankanje za člane društva;
- MegaRekreacijo – športne aktivnosti v prostorih Zavoda sv. Stanislava (nogomet, fitnes ter odbojka);
- MegaZvezde – opazovanje zvezd v toplih pomladnih nočeh;
- MegaPaintball – sproščanje odvečne energije s paintballom;
- Megalskalce – študentska skupina, ki želi videti globlje;
- Megalgre – dan družabnih iger;
- Vino in poezijo – literarno gastronomska prireditev;
- krvodajalske akcije.

K članstvu in sodelovanju ste vsi prav prisrčno vabljeni. Z veseljem prisluhnemo vsem idejam in radi podpremo samostojne projekte. Zatorej, če ima kdo kakšno dobro zamisel in voljo, da jo izpelje, nas lahko najdete na spletni strani <http://megaron.si/>, nam pišete na elektronski naslov drustvo.megaron@gmail.com ali pokličete na telefonsko številko 041 285 905.

Michael Rotter,
predsednik ŠD Megaron

OGLAŠUJTE

Oglašujte v reviji AMO in se predstavite več kot 2300-članski skupnosti nekdanjih dijakinj in dijakov ŠKG'. Za več informacij se obrnite na mitjastih@gmail.com.

Smo družinsko vinarsko podjetje **Martinčič d.o.o.** s sedežem v Šmalčji vasi pri Šentjerneju. Eno uro vožnje od Ljubljane.

Tradicija vinogradništva in vinarstva v naši kleti šteje že več kot 100 let. Vina, ki so bila velikokrat odlikovana cenijo širom po Sloveniji. Dobite jih v naši kleti, v bolj založenih veleblagovnicah ali pri gostincih v Ljubljani in na Gorenjskem. Vina dostavimo tudi na dom.

sorte: CVIČEK PTP, FRANKINJA, SIVI PINOT, LAŠKI RIZLING (izbor, suhi jagodni izbor in ledeno vino)

www.martincic.si

kontakt: Martin 041-903-755

stac. št.: 07/308-12-82

PROMETNI CENTER ZA VAS

KVALITETNA ŠOLANJA ZA VOZNIKE NA ENEM MESTU

Organiziramo

- + Tečaj cestno - prometnih predpisov
- + Tečaj prve pomoči
- + Vožnje za kandidate vseh kategorij
- + Tečaje in izpit temeljne kvalifikacije
- + Vadba varne vožnje

Ugodnosti

- + Opravite vse na enem mestu
- + Popusti za dijake in študente
- + Izbira lokacije začetne ure

Vozni park

- + Osebna vozila Golf IV, Clio
- + Motorna kolesa Yamaha, Honda
- + Tovarna vozila Renault

Prometni center Blisk

Gorazdova 15, 1000 Ljubljana
Tel.: 01 515 01 60
email: blisk-as@siol.net

<http://www.blisk-as.si>

GLASBENA SKUPINA SELECTO
VAM ZAGOTAVLJA ODLINO VZDUŠJE IN KVALITETNO GLASBO
NA POROKAH, OBLETNICAH, OTVORITVAH ALI GALA ZABAVAH

VILJEM PREGELJ

031 305 035

WWW.SELECTO.SI

WWW.SANJSKAPOROKA.SI

Pristopna izjava

IME IN PRIIMEK:

NASLOV:

TELEFON:

E-NASLOV:

Daroval(a) bom:

(obkrožite enega od načinov)

1. Vsak mesec:

_____ EUR

- a) po položnici (položnice Vam pošljemo)
- b) trajnik

2. Nekajkrat na leto bom nakazal(a):

_____ EUR

- a) enkrat letno
- b) dvakrat letno
- c) večkrat: _____ (napišite kolikokrat)

IZJAVLJAM, da pristopam k članstvu v
Skladu za pomoč družinam.

PODPIS:

KRAJ IN DATUM:

Podpisano Pristopno izjavo pošljite na naslov:

Karitas Zavoda sv. Stanislava
Sklad za pomoč družinam
Štula 23
1210 Ljubljana Šentvid

Dodatne informacije:

sklad@stanislav.si
01/58-22-208

Osební podatki se uporabljajo samo za delovanje Sklada za pomoč družinam. Na podlagi 32. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov lahko uveljavljate svoje pravice pri: Zavod sv. Stanislava, Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid.

POMOČ BLIŽNJEMU

Sklad za pom

Sklad za pomoč družinam je bil ustanovljen v letu 1995. Temeljni namen sklada je zbiranje sredstev za pomoč družinam, ki bi zaradi slabšega socialnega položaja težko plačevali prispevek za nadstandardni program v gimnaziji in/ali prispevek za bivanje v dijaškem domu.

V šolskem letu 2008/2009 smo pomagali 109 družinam dijakov ŠKG in 14 družinam učencev OŠ Alojzija Šuštarja. Skupni znesek razdeljene pomoči je zadnjih nekaj let skoraj 100.000 EUR letno.

Pri podeljevanju denarnih pomoči družinam se upoštevajo naslednji kriteriji:

- nizek osebni dohodek na družinskega člana,
- družine z več otroki,
- učni uspeh in nadarjenost,
- oddaljenost od šole, "WW"
- bivanje v Jegličevem dijaškem domu (za dijake ŠKG).

Družine prejemajo pomoč v višini od 15 do 162 EUR, glede na zgoraj našete kriterije. Sklad **pridobi večino sredstev** za pomoč od posameznikov, ki redno mesečno prispevajo svoj dar. Trenutno imamo 400 članov. V zadnjih desetih letih pa je, žal, kar nekaj dobrotnikov dokončalo svojo življenjsko pot in tako pridobimo v sklad manj sredstev, kot jih potrebujemo za nemoteno delovanje.

Vir sredstev je tudi **Slomškova ustanova**, s katero dobro sodelujemo pri organizaciji skupnih dogodkov (božično-novoletne voščilnice, vsakoletna oddaja po Radiu Ognjišče in koncert v Cankarjevem domu vsako drugo leto).

Precejšen del pomoči lahko razdelimo tudi s pomočjo **Breznikovega sklada**, v katerega je sredstva podaril že pokojni Dušan Breznik.

V skladu želimo, da bi tudi v prihodnje lahko pomagali številnim družinam, ki so se posebej v zadnjem letu znašle v nezavidljivem socialnem položaju zaradi gospodarske krize. Vsak od prejemnikov pomoči podpiše **izjavo moralne obveze**, da »se s podpisom moralno obvezuje, da bo v SKLAD za pomoč družinam tudi sam daroval, ko bodo za to ustvarjeni primerni pogoji«. Določba »primerni pogoji« predvideva vsaj dve leti rednega delovnega razmerja.

Vse, ki ste v preteklosti prejemali pomoč in ste že v rednem delovnem razmerju, vabimo, da se pridružite članom sklada (s pristopno izjavo, ki jo pošljite na naš naslov, ali z občasnim darom). **Naj se veriga dobrote nadaljuje tudi za prihodnje rodove.**

Alojzija Čebulj, tajnica sklada
mag. Tone Česen, ravnatelj sklada

oč družinam

Kaj lahko storimo z vašimi darovi

Pomagamo družinam dijakov in učencev in jim omogočimo plačevanje prispevka za nadstandardne dejavnosti v gimnaziji in osnovni šoli in s tem udeležbo na vseh dejavnostih.

Samo za ponazoritev naj povemo, kaj pomeni posamezni mesečni dar:

- € 15,00 – mesečna pomoč eni družini, ki prejema najmanj pomoči
- € 30,00 – mesečna pomoč dvema družinama, ki prejema najmanjši znesek pomoči
- € 50,00 – večina družin prejema toliko pomoči mesečno
- € 150,00 – skoraj pokrijemo pomoč družinam, ki prejema najvišji znesek pomoči

Našo dejavnost lahko podprete:

- Z darovi preko plačilnega naloga. Na plačilni nalog vpišete zeleno vsoto. Nakazilo na Karitas v Zavodu sv. Stanislava, Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid, TRR SI56 0203 2009 1434 483.
- S pristopno izjavo. Vsak mesec nakažete vsaj 5 EUR. Vsoto, ki jo želite darovati, vpišete v za to pripravljen prostor. Sklad bo sproti pošiljal izpolnjene položnice. Da nimate skrbi vsak mesec, lahko darujete enkrat, dvakrat ali večkrat večjo vsoto.
- Na druge načine. Darujete lahko ob življenjskih jubilejih ali namesto cvetja na grob umrlih. V sklad lahko prispevate iz zapuščin ali pa svoje premoženje po smrti namenite v stalno ustanovo, ki nosi Vaše ime.

Dohodninska donacija 0,5 % za Zavod

Zakon o dohodnini omogoča davčnim zavezancem, da sami odločate, komu boste namenili do 0,5 odstotni delež odmerjene dohodnine. Del dohodnine, ki ga od vas v vsakem primeru vzame država in **ne pomeni nikakršne dodatne davčne obremenitve**, preusmerite v donacijsko podporo upravičenim organizacijam.

Med upravičenci za ta del dohodnine je s področja šolstva tudi Zavod sv. Stanislava (dav. št. 13707787).

Vaša prispevek bo pripomogel, da bomo v Zavodu sv. Stanislava še bolj učinkovito razvijali različne šolske in obšolske dejavnosti.

Več na www.dobrodelen.si.

Hvala vsem, ki ste se že odločili, in hvala vsem, ki se boste odzvali temu vabilu.

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«

Fundacijo Alojzija Šuštarja sta spomladi 2010 ustanovila Zavod sv. Stanislava in Nadškofija Ljubljana. Temeljni namen ustanove je zagotavljanje finančnih in drugih sredstev za izvajanje vzgojno-izobraževalnih dejavnosti v Osnovni šoli Alojzija Šuštarja, ki je trenutno s strani Ministrstva za šolstvo in šport financirana v višini 85 %.

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«

Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid

T: 01/58-22-208

E: fundacija@stanislav.si

I: www.stanislav.si/fundacija

Našo dejavnost lahko podprete z darovi preko plačilnega naloga.

Na plačilni nalog vpišete zeleno vsoto.
Nakazilo na:

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«
Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid,
TRR: SI56 0203 3025 8577 268.

Osební podatki se uporabljajo samo za delovanje Ustanove »Fundacija Alojzija Šuštarja«. Na podlagi 32. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov lahko uveljavljate svoje pravice pri:
Zavod sv. Stanislava, Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid.

Noscendo alium, nosce te ipsum.

S spoznavanjem drugega spoznavaj samega sebe.

Praznik zavetnika Zavoda sv. Stanislava bomo počastili s slovesno sv. mašo in slavnostno akademijo **v petek, 12. novembra 2010.**

Sveta maša bo ob 16. uri v župnijski cerkvi sv. Vida v Šentvidu.

Akademija bo ob 18. uri v športni dvorani Zavoda sv. Stanislava.

Goste bo nagovoril nj. eksc. g. **Andrew Page**,
veleposlanik Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.

Jaz celo življenje zori,
zagledan vase.
A svoje zrcalo še drugim drži,
da ob njih rase.

Jaz nikdar ne more biti
jaz, če je sam.
Šele takrat se ga da razločiti,
ko hoče iz sebe drugam.

Niko Grafenauer

Po zaključku slavnostne akademije Klub Alumni ŠKG prijazno vabi na

2. srečanje nekdanjih škofijk in škofijcev

ob 20.00 v športni dvorani Zavoda sv. Stanislava.

»Ob živi glasbi se bomo po dolgem času zopet srečali, skupaj nazdravili, obujali spomine in kovali načrte za prihodnost.«